

nemlig en Antydning af, at denne Afstemning maaske ikke blev den sidste, og at Regeringen vilde søge at virke hen til, at den efterfulgtes af en ny Afstemning, hvilket skulde tænkes opnaaet ved Støtte til de saakaldte Internationaliseringsplaner. Jeg vil gerne spørge den højtærede Statsminister, i hvor høj Grad han har ment, at den danske Regering burde og kunde træde ind for disse Internationaliseringsplaner, som jo udgjorde et Lød i Partiet Venstres Valgkamp, hvad det er, han har tænkt at opnaa derigennem, og hvorledes han har ment at kunne forene Bestræbelser for at hidføre en saadan Internationalisering med Fredstraktatens Bestemmelser.

For at kunne erholde klar Oplysning herom, vil det ogsaa være nødvendigt at vide, hvad Statsministeren forstaaer ved Internationalisering. Der blev under Valgkampen givet mange Forklaringer paa dette Spørgsmaal. Efter Valget er der fremkommet en Forklaring, som har den Fordel, at den er skrevet, den kan altsaa læses, man skal ikke bygge blot paa det hørte Ord, og den har endvidere den Interesse, at den stammer fra en Personlighed, der, efter at denne Artikel var skrevet, blev Medlem af Regeringen, nemlig den højtærede Undervisningsminister. Han har forklaret Internationalisering paa en ejendommelig Maade. Han mener, at der „er en Internationalisering, man fra alle Sider vil kunne være med til, nemlig den, at der, hvor en Grænse bliver trukket, skaffes en international Garanti for, at de Folke dele, der ved Grænsereguleringen kommer ind under den fremmede Stat, faar kulturel Frihed, især paa Skolens og Kirkens Omraade“; han viser, at denne Tanke ikke er ny, og siger til sidst: „Det forekommer mig, at Venstre, der fremdeles er vort største Parti, gennem sin Formands Udtalelser under Valgkampagnen giver begrundet Haab om, at en Internationalisering, som her nævnt, kan vente Tilslutning fra dette førende Parti“. Det maa formodes, at det er dette Program for Internationalisering, paa hvilket den højtærede Undervisningsminister er indtraadt i Regeringen. Denne Forklaring paa Internationalisering er imidlertid ikke den almindelige, ja, den er vel saa usæd-

vanlig, at den overhovedet ikke nogen Sinde før er fremsat, at man i alt Fald ikke nogen Sinde har betegnet dette Forhold med dette Ord. Ved Internationalisering forstaaes — saadan har jeg ogsaa forstaaet den højtærede Statsminister, naar han talte om dette Spørgsmaal — en Styrelse af et Omraade under en international Myndighed. Det vil være interessant at erfare, om det er den af Undervisningsministeren eller den af Statsministeren omtalte Internationalisering, for hvilken der er virket paa den ene eller den anden Maade gennem Instrukser til Gesandter og gennem særlige delegerede. Men jeg vil ogsaa gerne et Øjeblik beskæftige mig med den Tanke, som den højtærede Undervisningsminister har fremsat. Hans Ord er formulerede saaledes, „at der, hvor end Grænsen bliver trukket, skaffes en international Garanti for, at de Folke dele, der ved Grænsereguleringen kommer ind under en fremmed Stat, faar kulturel Frihed, især paa Skolens og Kirkens Omraade“. Undervisningsministeren taler her ikke om international Garanti for de danske Mindretal i 2den Zone, han taler i al Almindelighed om Garanti for Mindretallene, altsaa ogsaa en international Garanti for, at de Tyske, der ved Grænsereguleringen kommer ind under den danske Stat, faar kulturel Frihed. Ved tidligere Udtalelser af den højtærede Statsminister har man set, at han var betænkelig i Almindelighed ved at tilvejebringe Garantier for saadanne Goder for Mindretallene. Han har ganske vist særlig vendt sig imod traktatmæssige Garantier de to Nabolande imellem, altsaa Danmark og Tyskland imellem, og jeg kan kun udtale min fulde Tilslutning til, at Regeringen gennem en Udtalelse har taget Afstand fra at tilvejebringe saadanne traktatmæssige Garantier de to Nabolande imellem, men Statsministerens Udtaler i sin Tid rakte i Virkeligheden videre og omfattede ogsaa Garantier, givne af Danmark overfor en international Styrelse. Jeg tror, at det vil være særdeles ønskeligt at faa oplyst, hvorvidt Regeringen paataænker at søge saadanne internationale Garantier gensidigt for Mindretallenes Beskyttelse, eller om den stadig fastholder det Standpunkt, som hele Rigsdagsdelegationen